

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมภายใต้โครงสร้างซีท ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับการบริหารจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมภายใต้โครงสร้างซีท ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามตำแหน่ง ระยะเวลาในการบริหารหรือสอนเด็กพิเศษและประสบการณ์การฝึกอบรมด้านการศึกษาพิเศษ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ของโรงเรียนที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมภายใต้โครงสร้างซีท ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย จำแนกเป็นผู้บริหาร จำนวน 30 คน และครูผู้สอน จำนวน 120 คน รวมทั้งสิ้น 150 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างของตัวแปรสองกลุ่ม โดยใช้ค่าที ผู้วิจัยขอเสนอสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องการบริหารจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมภายใต้โครงสร้างซีท ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้คือผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำนวนทั้งสิ้น 150 คน ส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอน จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 มีระยะเวลาในการบริหารหรือสอนเด็กพิเศษ ตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 56.70 และส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการอบรมด้านการศึกษาพิเศษ จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 65.30

2. ระดับการบริหารจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม ภายใต้โครงสร้างซีท ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน สรุปได้ดังนี้

ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมภายใต้โครงสร้างซีทในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.96$, $SD = 0.41$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่าอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ซึ่งด้านที่มีการบริหารมากที่สุดคือด้านเครื่องมือ ($\bar{x} = 4.06$, $SD = 0.49$) รองลงมาคือด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{x} = 3.97$, $SD = 0.45$) ส่วนด้านที่มีการบริหารน้อยที่สุดคือด้านสภาพแวดล้อม ($\bar{x} = 3.78$, $SD = 0.44$) โดยเมื่อพิจารณาแต่ละด้านเป็นรายชื่อปรากฏผล ดังนี้

2.1 ด้านนักเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีการบริหารสูงสุดคือการเตรียมความพร้อมด้านวิชาการให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ($\bar{x} = 4.03$, $SD = 0.96$) และการเตรียมความพร้อมด้านอารมณ์สังคมให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ($\bar{x} = 4.03$, $SD = 0.98$) รองลงมาคือจัดให้มีนิทรรศการ หนังสือและเรื่องราวเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ($\bar{x} = 3.97$, $SD = 0.83$) และมีการกระจายนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษไปตามห้องเรียนต่างๆ อย่างเหมาะสม ($\bar{x} = 3.91$, $SD = 0.93$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีการบริหารน้อยที่สุดคือการเตรียมความพร้อมด้านร่างกายและการช่วยเหลือตนเองให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ($\bar{x} = 3.57$, $SD = 1.07$)

2.2 ด้านสภาพแวดล้อม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.78$, $SD = 0.44$) โดยข้อที่มีการบริหารสูงสุดคือมีคณะกรรมการจัดการเรียนร่วมทำหน้าที่กำหนดนโยบาย แนวทางการดำเนินงานและหน้าที่จัดสรรงบประมาณของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียน ($\bar{x} = 3.96$, $SD = 0.84$) รองลงมาคือจำนวนสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก บริการ และความช่วยเหลือ อื่นใดทางการศึกษา ตามกฎกระทรวง สอดคล้องกับที่กำหนดใน IEP ($\bar{x} = 3.93$, $SD = 0.80$) และมีการมอบหน้าที่ให้บุคลากรที่เกี่ยวข้อง โดยให้ถือเป็นปริมาณงาน ($\bar{x} = 3.91$, $SD = 0.81$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีการบริหารน้อยที่สุดคือโรงเรียนมีการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (SBM) ($\bar{x} = 3.61$, $SD = 0.87$)

2.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.97$, $SD = 0.45$) โดยข้อที่มีการบริหารสูงสุดคือจัดอบรมครู บุคลากร ส่งไปสัมมนาประชุมเชิงปฏิบัติการให้มีความรู้ในเรื่องการจัดการเรียนร่วม ($\bar{x} = 4.14$, $SD = 0.79$) รองลงมาคือการจัดทำแผน ปฏิทินการรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียน ($\bar{x} = 4.11$, $SD = 0.83$) และการกำหนดระบบการประกันคุณภาพการจัดการเรียนร่วมให้มีความสำคัญกับการประเมินตนเอง ($\bar{x} = 4.05$, $SD = 0.92$) ตามลำดับ

ส่วนข้อที่มีการบริหารน้อยที่สุดคือครูมีการสำรวจสภาพปัญหาและมีข้อมูลของนักเรียนเป็นเฉพาะบุคคล ($\bar{x} = 3.79$, $SD = 0.84$)

2.4 ด้านเครื่องมือ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.06$, $SD = 0.49$) โดยข้อที่มีการบริหารสูงสุดคือจัดทำคำราชั้นในรูปแบบอื่นๆ เช่น หนังสือเสียงสำหรับคนตาบอดและนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.20$, $SD = 0.77$) รองลงมาคือมีการจัดสรรงบประมาณให้กับโครงการจัดการเรียนร่วม ($\bar{x} = 4.15$, $SD = 0.82$) และมีการแต่งตั้งผู้แทนผู้ปกครองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นคณะกรรมการ โรงเรียนอย่างน้อย 1 คน ($\bar{x} = 4.13$, $SD = 0.82$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีการบริหารน้อยที่สุดคือมีการสนับสนุนให้ทำวิจัยในชั้นเรียนหรืองานวิจัยขั้นพื้นฐาน ด้านการศึกษาพิเศษ ($\bar{x} = 3.91$, $SD = 0.80$)

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนที่มีต่อการจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม ภายใต้โครงสร้างชีวิต ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานครโดยภาพรวมจำแนกตามตำแหน่ง

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน พบว่าผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม ภายใต้โครงสร้างชีวิต ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทุกด้านเช่นกัน โดยเมื่อพิจารณาแต่ละด้านเป็นรายข้อปรากฏผล ดังนี้

3.1 ด้านนักเรียน ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าความคิดเห็นในประเด็นการเตรียมความพร้อมด้านอารมณ์สังคมให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

3.2 ด้านสภาพแวดล้อม ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าความคิดเห็นในประเด็นผู้บริหารมีการกำหนดนโยบาย แผนงาน โครงการ กิจกรรมที่ชัดเจนในการพัฒนานักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และประเด็นจัดสภาพแวดล้อมภายในอาคาร เช่น ประตู บันได ลิฟท์ ห้องน้ำ พื้น แสงสว่าง เพื่อให้เอื้อต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

3.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าความคิดเห็นในประเด็นการประสานงานเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ในการดำเนินการพัฒนาผู้เรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

3.4 ด้านเครื่องมือ ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าความคิดเห็นในประเด็นจัดให้ความช่วยเหลือด้านอื่นๆ ทางการศึกษา เช่น การจัดอาสาสมัครการฝึกอบรมทักษะทางด้านอาชีพ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และประเด็นจัดหาครูการศึกษาพิเศษที่จบด้านนี้โดยตรงหรือได้รับการอบรมตามหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนที่มีต่อการจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม ภายใต้โครงสร้างชีวิต ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหานครราชสีมา โดยภาพรวม จำแนกตามระยะเวลาในการบริหาร หรือสอนเด็กพิเศษ

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน พบว่าผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนที่มีระยะเวลาในการบริหาร หรือสอนเด็กพิเศษ แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม ภายใต้โครงสร้างชีวิต ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าด้านสภาพแวดล้อม และด้านเครื่องมือ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน โดยเมื่อพิจารณา แต่ละด้านเป็นรายข้อปรากฏผล ดังนี้

4.1 ด้านนักเรียน ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าความคิดเห็นในประเด็นการเตรียมความพร้อมด้านร่างกายและการช่วยเหลือตนเอง ให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่างๆมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

4.2 ด้านสภาพแวดล้อม ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าความคิดเห็นในประเด็นมีการจัดประชุมบุคลากรในโรงเรียนเพื่อชี้แจงโครงการพิเศษเรียนร่วม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และประเด็นนักเรียนได้รับสื่อการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความจำเป็นพิเศษทางการศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

4.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าความคิดเห็นในประเด็นการจัดทำหลักสูตรเฉพาะสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องมากมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

4.4 ด้านเครื่องมือ ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าความคิดเห็นในประเด็นมีการนำกฎกระทรวงมาเป็นหลักเกณฑ์ใน

การดำเนินงาน ประเด็นมีการประชุมวางแผนการใช้จ่ายเงินและจัดสรรงบประมาณให้กับโครงการจัดการเรียนร่วม ประเด็นมีการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ประมาณ 5-7 คน ต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ 1 คน ประเด็นจัดทำตำราขึ้นในรูปแบบอื่นๆ เช่น หนังสือเสียงสำหรับคนตาบอดและนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ และประเด็นมีการใช้ผลการนิเทศติดตามเพื่อการปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และประเด็นจัดหาครูการศึกษาพิเศษที่จบด้านนี้โดยตรงหรือได้รับการอบรมตามหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

5. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนที่มีต่อการจัดการเรียนร่วมให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม ภายใต้โครงสร้างชีวิต ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานครโดยภาพรวม จำแนกตามประเภทของการฝึกอบรมด้านการศึกษาพิเศษ

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การฝึกอบรม ด้านการศึกษาพิเศษแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนร่วมให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม ภายใต้โครงสร้างชีวิต ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทุกด้านเช่นกัน โดยเมื่อพิจารณาแต่ละด้านเป็นรายข้อปรากฏผล ดังนี้

5.1 ด้านนักเรียน ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าความคิดเห็นในประเด็นเปิดโอกาสให้นักเรียนทั่วไปซักถามปัญหาต่างๆเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

5.2 ด้านสภาพแวดล้อม ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าความคิดเห็นในประเด็นมีคณะกรรมการจัดการเรียนร่วมทำหน้าที่กำหนดนโยบาย แนวทางการดำเนินงานและหน้าที่จัดสรรงบประมาณของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

5.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าความคิดเห็นในประเด็นการประสานงานเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการพัฒนาผู้เรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และประเด็นครูมีการสำรวจสภาพปัญหาและมีข้อมูลของนักเรียนเป็นเฉพาะบุคคล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

5.4 ด้านเครื่องมือ ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าความคิดเห็นในประเด็นมีการแต่งตั้งผู้แทนผู้ปกครองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเป็นคณะกรรมการโรงเรียนอย่างน้อย 1 คน ประเด็นมีการแต่งตั้งคณะจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ประมาณ 5-7 คน ต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ 1 คน และประเด็นมีการนำเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ มาใช้ในการเรียนการสอนและดำรงชีวิต มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. การบริหารจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม ภายใต้โครงสร้าง ซีท ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทมมหานคร

การบริหารจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม ภายใต้โครงสร้างซีท ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทมมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บรรจง อักษรอาสา (2550) สุรศักดิ์ เรืองงาม (2555) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจุบันสังคมไทยได้ให้ความสำคัญกับผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา โดยได้ถูกกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการปฏิบัติงานของผู้บริหารและครูในโรงเรียนที่จัดการเรียนร่วม ได้ให้ความสำคัญต่อการดำเนินกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมกับนักเรียนทั่วไป และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิวัฒน์ไชย ศรีวิวัฒน์ (2550, หน้า 91) ที่ผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยทุกโรงเรียนเป็นโรงเรียนที่ได้จัดการเรียนร่วมและมีเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมอยู่ด้วยแล้ว ดังนั้นจึงมีความพร้อมในด้านต่างๆ ตามหลักเกณฑ์ และสามารถดำเนินการได้ตามนโยบายในการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework)

ด้านที่มีการบริหารมากที่สุดคือด้านเครื่องมือ (T : Tools) โดยข้อที่มีการบริหารสูงสุดคือจัดทำตำราขึ้นในรูปแบบอื่นๆ เช่น หนังสือเสียงสำหรับคนตาบอดและนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากขณะนี้ได้มีบุคคล และองค์กรเอกชนต่างๆ รวมถึงสื่อ เช่น รายการสารคดีรายการละครที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเชิญชวนให้ผู้สนใจร่วมอ่านนิยาย หรือหนังสือเพื่อเป็นหนังสือเสียงให้แก่คนตาบอด และนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ดังนั้นจึงทำให้มีการตื่นตัวในเรื่องนี้มากส่งผลให้มีการจัดทำตำราขึ้นในรูปแบบอื่นๆ เช่น หนังสือเสียงสำหรับคนตา

บอด เป็นจำนวนมาก ส่วนด้านที่มีการบริหารน้อยที่สุดคือด้านสภาพแวดล้อม (E : Environment) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดสภาพแวดล้อมทั้งในภายนอกและภายในอาคารจำเป็นต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก อีกทั้งนักเรียนที่มีความจำเป็นพิเศษเมื่อเทียบสัดส่วนแล้วยังมีจำนวนน้อยกว่านักเรียนปกติ ดังนั้นการใช้งบประมาณ ผู้บริหารจึงอาจพิจารณาตามสัดส่วนของนักเรียน ซึ่งส่งผลให้มีการปฏิบัติในด้านนี้น้อยกว่าในด้านอื่น แต่อย่างไรก็ตามด้านสภาพแวดล้อมพบว่ากลุ่มตัวอย่างได้มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เพียงแต่เมื่อเปรียบเทียบแล้วน้อยกว่าด้านอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นพมาศ สุทธิวิรัช (2551) ได้ทำการศึกษาการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท ในโรงเรียนแกนนำสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรีเขต 1 พบว่าปัญหาอุปสรรคด้านสภาพแวดล้อมคือ โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่มีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ ยังไม่ได้มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกแก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ควรสนับสนุนงบประมาณเพื่อปรับปรุงสภาพแวดล้อม และควรปรับปรุงอาคารสถานที่ที่มีอยู่ให้เอื้อต่อการจัดการเรียนร่วม ให้มีห้องน้ำ ห้องสุขาอยู่ใกล้กับห้องเรียน

2. การบริหารจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม ภายใต้โครงสร้างซีท ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรีเขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตามตำแหน่ง ระยะเวลาในการบริหาร หรือสอนเด็กพิเศษ และประสบการณ์การฝึกอบรมด้านการศึกษาพิเศษ

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนที่มีต่อระดับการบริหารจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม ภายใต้โครงสร้างซีท จำแนกตามตำแหน่ง และจำแนกตามประสบการณ์การฝึกอบรมด้านการศึกษาพิเศษ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็น ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทุกด้านเช่นกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการดำเนินงานในแต่ละปีการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละแห่ง โดยรวมแล้วผู้บริหารและครูผู้สอนของสถานศึกษาแต่ละแห่งต้องปฏิบัติงาน ที่มีความคล้ายคลึงกัน หรือมีวิธีการดำเนินงานที่ใกล้เคียงกัน รวมถึงต้องปฏิบัติตามนโยบายของต้นสังกัด หรือต้องปฏิบัติตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลในเรื่องต่างๆ ซึ่งได้สั่งการให้สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่งถือปฏิบัติ ดังนั้นจึงมีความคิดเห็นต่อระดับการบริหารจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม ภายใต้โครงสร้างซีทไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทัฟส์ (Tufts, 1985) ได้ทำการศึกษาเจตคติของครูการศึกษาพิเศษ และผู้บริหาร โรงเรียนที่มีต่อการเรียนร่วมระหว่างเด็กที่มีปัญหาทางภาษากับเด็กปกติที่เรียนอยู่ในระดับชั้นอนุบาล ถึงชั้นประถมศึกษา ในเมืองลอสแอนเจลิส สหรัฐอเมริกา ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มี เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน มีเจตคติต่อการเรียนร่วมไม่แตกต่างกัน และ

สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิวัฒน์ไชย ศรีวิวัฒน์ (2550) ที่ได้ทำการศึกษาสภาพการบริหาร โรงเรียน
แกนนำจัดการเรียนร่วมภายใต้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาชลบุรี ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอน พบว่าผู้บริหาร
สถานศึกษาที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหาร โรงเรียนแกนนำจัดการ
เรียนร่วมภายใต้โครงการซีท (SEAT Framework) แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ และสอดคล้อง
กับงานวิจัยของ สุรศักดิ์ เรืองงาม (2555) ที่ได้ทำการศึกษาการบริหารการเรียนร่วมของโรงเรียน
แกนนำสังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน รูปแบบการจัดการเรียนร่วม
ประสบการณ์การฝึกอบรม และระยะเวลาการจัดการเรียนร่วม ผลการเปรียบเทียบจำแนกตาม
ประสบการณ์การฝึกอบรม พบว่าครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การฝึกอบรมต่างกัน มีความคิดเห็น
โดยรวมไม่แตกต่างกัน

อย่างไรก็ตามการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนที่มี
มีต่อระดับการบริหารจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม ภายใต้โครงสร้างซีท
จำแนกตามระยะเวลาในการบริหาร หรือสอนเด็กพิเศษ พบว่าภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านสภาพแวดล้อม
และด้านเครื่องมือผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากระยะเวลาในการบริหาร หรือสอนเด็กพิเศษ จะเป็นสิ่งที่
สร้างประสบการณ์ให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งผู้ที่ทำงานมานานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป จะมีโอกาสที่ได้พบกับ
ปัญหาต่างๆ ของการดำเนินงานการจัดการเรียนร่วม ภายใต้โครงสร้างซีท ทั้งด้านนักเรียน ด้าน
สภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านเครื่องมือ ซึ่งจะมีประสบการณ์สูงกว่าผู้ที่มี
ระยะเวลาในการบริหารหรือสอนเด็กพิเศษต่ำกว่า 5 ปี ซึ่งประสบการณ์ที่ว่านี้ไม่ใช่เกิดขึ้นจากการ
ได้รับการฝึกอบรมแต่เพียงอย่างเดียว แต่เป็นประสบการณ์ที่เกิดจากการได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง
และแก้ปัญหาต่างๆ ด้วยตนเอง ของทั้งผู้บริหารและครูผู้สอนเด็กพิเศษ ดังนั้นจึงมีความคิดเห็นที่
แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดนัย อันฤดี (2551) ที่ได้ทำการศึกษาการจัดการเรียนร่วม
ในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 และเขต 2 ตาม
โครงสร้างซีท (SEAT Framework) พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความ
คิดเห็นต่อการจัดการเรียนร่วม ตามโครงสร้างซีท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ
สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภัสสร สรวนรัมย์ และคณะ (2554) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการ
ดำเนินงานจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิเศษ ตามโครงสร้างซีท (SEAT Framework) ตามความ
คิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนเด็กพิเศษในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ซึ่งพบว่า การดำเนินงานจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิเศษ ตาม

โครงสร้างซีท ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านเครื่องมือ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านนักเรียนไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ

จากผลการวิจัยการบริหารจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมภายใต้โครงสร้างซีท ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร มีข้อเสนอแนะที่สถานศึกษาควรปฏิบัติเพิ่มเติม คือ

1. ด้านนักเรียน

1.1 ควรมีการเตรียมความพร้อมด้านร่างกายและการช่วยเหลือตนเอง ให้นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเพิ่มมากขึ้น

1.2 ควรมีการสอนทักษะการช่วยเหลือเบื้องต้นให้กับนักเรียนทั่วไปในการช่วยเหลือเพื่อนพิการให้มากขึ้น

1.3 ควรจัดให้มีระบบการให้รางวัลนักเรียนทั่วไปที่ช่วยเหลือเพื่อนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษมากยิ่งขึ้น

1.4 ควรมีการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนทั่วไปมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถช่วยเหลือและปฏิบัติต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษอย่างถูกวิธีมากยิ่งขึ้น

2. ด้านสภาพแวดล้อม

2.1 โรงเรียนควรมีการพัฒนาโรงเรียนทั้งระบบ โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (SBM) ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น

2.2 โรงเรียนควรจัดสภาพแวดล้อมภายในอาคาร เช่น ประตู บันได ลิฟท์ ห้องน้ำ พื้น แสงสว่าง เพื่อให้เอื้อต่อนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเพิ่มมากขึ้น

2.3 ควรมีการสร้างบรรยากาศของการยอมรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษให้แก่ครู แม่ค้า ภารโรง ใต้รับรู้และร่วมมือกันช่วยเหลือดูแลอย่างถูกวิธีให้มากขึ้น

2.4 ผู้บริหารควรมีการกำหนดนโยบาย แผนงาน โครงการ กิจกรรมที่ชัดเจนในการพัฒนานักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และจัดตารางเวลาเรียนและห้องเรียนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม

3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

3.1 ครูควรมีการสำรวจสภาพปัญหาและมีข้อมูลของนักเรียนเป็นเฉพาะบุคคลให้มากยิ่งขึ้น

3.2 ครูควรมีการประเมินตามสภาพจริงและรายงานความก้าวหน้าของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษอย่างต่อเนื่อง

3.3 ครูควรมีการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

3.4 ควรมีการประสานงานเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ในการดำเนินการพัฒนาผู้เรียนให้มากยิ่งขึ้น

4. ด้านเครื่องมือ

4.1 ผู้บริหารควรมีการสนับสนุนให้ครูได้ทำวิจัยในชั้นเรียนหรืองานวิจัย ขึ้นพื้นฐานด้านการศึกษาพิเศษให้มากยิ่งขึ้น

4.2 ควรมีการจัดระบบข้อมูลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ บุคลากร สื่อ ของโครงการเรียนร่วมให้มีความชัดเจน เป็นปัจจุบันมากยิ่งขึ้น

4.3 ควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) เพื่อพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษเป็นรายบุคคล

4.4 สถานศึกษาควรมีการนำกฎกระทรวงมาเป็นหลักเกณฑ์ในการดำเนินงานให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยการบริหารจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมภายใต้ โครงสร้างชีวิต ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร มี ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป คือ

1. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษเรียนร่วมใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยอาจเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับปัจจัย ต่างๆในเชิงลึกมากยิ่งขึ้น

2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานและประสิทธิผลในการบริหารจัดการ การศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมของโรงเรียนในจังหวัดอื่นๆ เพื่อนำข้อมูลมา เปรียบเทียบและใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนในสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้นต่อไป

3. ควรมีการศึกษาแนวทางการบริหารงาน ตลอดจนความเป็นไปได้ของสถานศึกษาในสังกัดต่างๆ ทั้งของสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (สำนักงาน กศน.) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา หรือสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชน หรือหน่วยงานอื่นๆ ทั้งในและนอกกระทรวงศึกษาธิการ ในการดำเนินการจัดการศึกษา ต่อเนื่องให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในอันที่จะมุ่งส่งเสริมการศึกษาตลอดชีวิต เพื่อพัฒนา คุณภาพชีวิตให้แก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษนี้โดยแท้จริง

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี